

USNESENÍ

Okresní soud v Děčíně rozhodl samosoudkyní Mgr. Bohdanou Parýzkovou ve věci

oprávněné: **UNIQA pojišťovna, a.s.**, IČO 49240480
sídlem Evropská 136/810, 160 12 Praha 6 - Vokovice
zastoupená advokátem Mgr. Robertem Lukešem
sídlem ul. 7. května 1109/26, 149 00 Praha 4 - Chodov

proti
povinnému: **Dominik Hrstka**, narozený 28. 7. 1995
bytem Riegrova 395/96, 405 02 Děčín II

Návrh povinného ze dne 24. 4. 2025 na zastavení exekuce vedené u Okresního soudu v Děčíně pod spisovou značkou 48 EXE 229/2019 **se zamítá.**

Odůvodnění:

1. Na návrh oprávněné pověřil Okresní soud v Děčíně dne 30. 1. 2019 soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb, vedením exekuce v exekuční věci oprávněné proti povinnému na základě vykonatelného exekučního titulu – rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 24. 2. 2016, č. j. 6 C 396/2015-24. Exekuční řízení se vede u soudního exekutora pod sp. zn. 176 EX 211/19.
2. Pověřený soudní exekutor předložil exekučnímu soudu k rozhodnutí návrh povinného na zastavení exekuce ze dne 24. 4. 2025, doplněný dne 30. 4. 2025, neboť návrhu nevyhověl. Povinný navrhuje zastavit exekuci pro její dlouhodobou bezvýslednost, neúčelnost a nepřiměřenost, když exekuce byla zahájena v roce 2019 a dosud nebylo vymoženo žádné plnění. Povinný plní trestní rozsudky, jejichž finanční plnění má přednostní charakter. Proti povinnému je vedeno vícero exekucí, ve kterých nebylo ničeho vymoženo. Další vedení exekuce je tak neúčelné a neúměrně zatěžující pro povinného.
3. Oprávněná s návrhem na zastavení exekuce nevyjádřila souhlas.
4. S ohledem na tvrzené důvody soud rozhodl o návrhu povinného bez nařízení jednání, neboť jde pouze o právní posouzení věci, kde není potřeba provádět dokazování, nejde o šetření postupy dle § 122 a násl. o. s. ř. a neuplatní se tedy požadavek, aby účastníci exekučního řízení mohli být přítomni při provádění šetření a aby se před rozhodnutím mohli vyjádřit k jeho výsledkům.
5. V posuzovaném případě jde o exekuční řízení, kdy podle ustanovení § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu (dále jen e. ř.) platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.). Důvody pro zastavení exekuce jsou vymezeny v ustanovení § 268 o. s. ř.

6. Podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) o. s. ř. bude výkon rozhodnutí zastaven, jestliže jeho průběh ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů (tzv. nemajetnost povinného).
7. Účelem institutu zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce) je ukončení vykonávacího řízení dříve, než bylo splnění povinnosti v rámci výkonu rozhodnutí vymoženo, zjistí-li soud existenci zákonem předpokládaných skutečností. Výčet důvodů pro zastavení výkonu rozhodnutí uvedený v § 268 o. s. ř. není taxativní, další důvody pro zastavení výkonu rozhodnutí stanoví § 290, 326a, § 336m odst. 1, § 338za odst. 1 o. s. ř., popřípadě jiné právní předpisy. Z citované úpravy plyne, že jedním z případů, na které zákonodárce pamatuje v souvislosti se zastavením výkonu rozhodnutí, je situace, kdy po nařízení výkonu rozhodnutí je zjištěno, že výtěžek, kterého bude jím dosaženo, nepostačí ani ke krytí nákladů výkonu rozhodnutí, tedy že pohledávka oprávněného nebude ani částečně uspokojena. V takovém případě totiž pokračování výkonu rozhodnutí postrádá smysl, neboť jeho realizace by vedla jen ke zvýšení nákladů, jež by nemohly být z výtěžku kryty, a výkon rozhodnutí by měl být zastaven.
8. Návrh povinného na zastavení exekuce je třeba považovat v daném okamžiku za předčasný, neboť soudní exekutor dosud neproověřil komplexně majetkovou situaci povinného. Z exekutorského spisu a z vyjádření pověřeného soudního exekutora vyplývá, že byl postižen účet povinného, jsou prováděny pravidelné lustrace majetku povinného, povinný byl v průběhu vedení exekuce ve výkonu trestu odnětí svobody, v současné době je již propuštěn na svobodu, doposud nebyla provedena mobiliární exekuce, přičemž její případné provedení soudní exekutor plánuje. Dle názoru soudního exekutora nebyla prozatím nemajetnost povinného dostatečným způsobem osvědčena.
9. Jak je výše uvedeno, soudní exekutor dosud prověřuje majetkové poměry povinného, nelze proto konstatovat namítanou nemajetnost. Protože tedy není na základě této skutečnosti důvod exekuci zastavovat, neboť zákonné podmínky pro zastavení exekuce ve smyslu ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) o. s. ř. splněny nejsou (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 10. 2010, sp. zn. 20 Cdo 4106/2008, popř. usnesení téhož soudu ze dne 31. 5. 2012, sp. zn. 20 Cdo 3118/2010), když exekuci podle výše uvedeného ustanovení lze zastavit jen tehdy, jestliže po provedení všech úkonů směřujících ke zjištění majetku povinného není zjištěn žádný majetek, případně je jeho hodnota ke krytí nákladů exekuce nepostačující. V této souvislosti navíc zdejší soud odkazuje též na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 2. 2018, sp. zn. 20 Cdo 338/2018 a ze dne 28. 1. 2020, sp. zn. 20 Cdo 4265/2019, v němž Nejvyšší soud konstatoval, že ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) o. s. ř. má být aplikováno zdrženlivě a okolnosti, pro které má být exekuce z tohoto důvodu zastavena, musí působit intenzívně a v podstatné míře, neboť přirozeným smyslem exekuce totiž je, aby byla provedena, nikoli zastavena. Tomu odpovídá i míra ochrany, jež je v exekuci poskytována povinnému, a která je zásadně limitována tím, že dobrovolně nesplnil to, co mu bylo autoritativním výrokem uloženo (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2014, sp. zn. 21 Cdo 3904/2014, a ze dne 27. 3. 2018, sp. zn. 20 Cdo 6004/2017).
10. Lze uzavřít, že důvod pro zastavení exekuce pro tzv. nemajetnost nenastal a je tak nadále na pověřeném soudním exekutorovi, aby náležitě majetkové poměry povinného průběžně prověřoval, a shledá-li, že je namístě podání podnětu k zastavení exekuce pro skutečně zjištěnou nemajetnost povinného, aby tak učinil. S ohledem na shora uvedené soud návrh povinného na zastavení exekuce jako nedůvodný zamítl.
11. V případě, že by povinný namítal tzv. bezvýslednost (což neučinil), exekuční soud k tomu dodává, že jde o institut upravený v §§ 55 odst. 7 a násl. e.ř., přičemž tato úprava je tzv. lex specialis ve vztahu k obecné úpravě procesního postupu při zastavení exekuce dle § 55 odst. 3 a 4 e.ř. Jednotlivé úkony při posuzování dlouhodobé bezvýslednosti činí výhradně jen soudní exekutor. O návrhu

povinného pro bezvýslednost by byl proto povinen rozhodnout soudní exekutor usnesením, nikoliv jej předkládat exekučnímu soudu podle obecné úpravy § 55 odst. 3 exekučního řádu po vyslovení nesouhlasu ze strany oprávněného s tím, že mu nevyhověl. O případném odvolání proti usnesení soudního exekutora by pak rozhodoval odvolací soud, tedy Krajský soud v Ústí nad Labem.

12. O nákladech řízení o zastavení exekuce soud nerozhodoval, neboť o všech nákladech, které v průběhu exekučního řízení vznikly, tj. jak o nákladech exekuce (§ 87 odst. 1 e. ř.), tak o výši nákladů oprávněného (§ 87 odst. 2 e. ř.) rozhoduje v exekučním řízení zásadně exekutor. Jen v případě, pokud soud exekuci zastavuje, přísluší o nákladech exekuce a o nákladech mezi účastníky rozhodovat soudu. O nákladech, které účastníkům případně vznikly v souvislosti s rozhodováním o návrhu na zastavení exekuce, proto rozhodne soudní exekutor.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Děčíně.

Děčín 23. prosince 2025

Mgr. Bohdana Parýzková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Jakešová